

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: KOMUNIKACJI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 15 lipca 1937 r.

o ruchu rowerów na drogach publicznych.

Na podstawie art. 5 i 26 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656), w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 151), art. 6 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 479) oraz art. 2 punkt 4) lit. b) ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 45, poz. 352) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Rowery, wszelkie wózki, poruszane siłą nóg, rowery z silnikami pomocniczymi o pojemności skokowej do 100 cm³ i motocykle z silnikami o takiejże pojemności, zwane w dalszym ciągu rozporządzenia niniejszego rowerami, mogą być używane na drogach publicznych tylko po ich zarejestrowaniu.

(2) Rejestracja roweru następuje przy wykupieniu przez posiadacza roweru w zarządzie gminy miejskiej lub wiejskiej, właściwym ze względu na jego miejsce zamieszkania, tabliczki rowerowej.

(3) Zarządy gmin prowadzą księgę rejestracyjną rowerów, w której w odnośnych rubrykach zapisują datę wykupienia tabliczki, jej numer, nazwę firmy, która rower wyprodukowa-

łała, numer fabryczny roweru, imię i nazwisko posiadacza roweru, jego miejsce zamieszkania (ulicę i nr domu), oraz wysokość pobranej opłaty, przewidzianej w § 3, względnie podstawę zwolnienia od tej opłaty.

§ 2. (1) Tabliczki rowerowe są ważne na okres rejestracyjny, obejmujący dwa lata kalendarzowe. Pierwszym okresem rejestracyjnym jest dwulecie, obejmujące lata kalendarzowe 1936 i 1937.

(2) Kształt, barwę i wymiary tabliczek rowerowych oraz treść napisu na nich ustala na każdy okres rejestracyjny Ministerstwo Komunikacji. Tabliczek rowerowych dostarczają zarządom gmin wojewódzkie władze administracji ogólnej za pośrednictwem powiatowych władz administracji ogólnej.

(3) Posiadacz roweru powinien przymocować wykupioną tabliczkę do roweru z tyłu za siodełkiem, prostopadle do osi podłużnej roweru, w taki sposób, by była łatwo widoczna. Tabliczka powinna być utrzymywana w stanie pozwalającym na łatwe jej odczytanie.

§ 3. (1) Wykupujący tabliczkę rowerową w pierwszym roku okresu rejestracyjnego uiszcza zarządowi gminy opłatę w kwocie 4 złotych; wykupujący tabliczkę w drugim roku okresu rejestracyjnego uiszcza opłatę w kwocie 3 złotych.

(2) Od opłat, wymienionych w ust. (1), zwolnieni są: żołnierze żandarmerji, funkcjonariusze służby drogowej na drogach publicznych, funkcjonariusze policji państwowej i straży granicznej oraz niżsi funkcjonariusze państwowi i samorządowi, jeżeli ich władza przełożona stwierdzi, że rowerów używają do celów służbowych.

(3) Z każdej z opłat, wymienionych w ust. (1), wpływa na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego 2 złote, reszta zaś na rzecz właściwej gminy.

(4) Kwoty, przypadające w myśl ust. (3) Państwowemu Funduszowi Drogowemu, powinny zarządy gmin wpłacać na początku każdego miesiąca za miesiąc ubiegły do Pocztywnej Kasy Oszczędności na konto Państwowego Funduszu Drogowego właściwego Urzędu Wojewódzkiego, a w mieście st. Warszawie — Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę.

§ 4. Rowerów nie wolno używać do ruchu na drogach publicznych małoletnim do lat 12.

§ 5. (1) Każdy rower, używany na drodze publicznej, powinien być zaopatrzony:

1) w co najmniej jeden sprawnie działający hamulec,

2) w umieszczoną z tyłu z lewej strony roweru latarkę z czerwonym światłem lub w ten sam sposób umieszczone szkiełko odbłaskowe, koloru czerwonego, o średnicy co najmniej 3 cm, zaopatrzone w wyciśnięty na szkle lub na metalowej jego oprawce znak fabryczny wytwórni oraz napis, stwierdzający, że typ szkiełka został zatwierdzony przez Ministerstwo Komunikacji,

3) w dzwonek jako sygnał ostrzegawczy.

(2) Z nastaniem zmroku rower, używany na drodze publicznej, powinien być zaopatrzony w przymocowaną na przodzie latarkę, rzucającą światło bezbarwne. Jeżeli rower zaopatrzony jest w latarkę rzucającą światło oślepiające, wówczas latarka ta powinna być tak urządzona, aby można było opuszczać do dołu snop światła, nie oślepiając zbliżających się z przeciwnej strony.

(3) Przepisy ust. (1), pkt 1) i 3) nie dotyczą rowerów z silnikami pomocniczymi i motocykli, które powinny być zaopatrzone:

1) w dwa sprawnie i niezależnie od siebie działające hamulce,

2) w trąbkę o nieprzeźwiwym dźwięku, jako sygnał ostrzegawczy.

§ 6. (1) Zabrania się osobom jadącym na rowerach po drogach publicznych:

1) jazdy środkiem zamiast przy prawej krawędzi jezdni, z wyjątkiem wypadków wyprzedzania innych pojazdów,

2) jazdy dwóch lub więcej rowerów obok siebie, zamiast za sobą w jednej linii,

3) wożenia innej osoby, jeżeli rower jest jednoosobowy,

4) jazdy bez trzymania rąk na kierownicy oraz nóg na pedałach (podnóżkach),

5) czepiania się podczas jazdy innych pojazdów,

6) używania innych sygnałów oprócz dzwonek, a przy rowerach z silnikami i motocyklach — trąbek,

7) prowadzenia zwierząt i wożenia na rowerze przedmiotów o wymiarach, zagrażających bezpieczeństwu ruchu.

(2) Rowery z silnikami pomocniczymi i motocykle, wymienione w § 1 w ust. (1) rozporządzenia niniejszego, nie mogą być używane z przyczepnymi wózkami oraz do wożenia więcej niż jednej osoby.

§ 7. (1) Zabrania się rowerzystom jeżdżenia po jezdni, przeznaczonej do ruchu pojazdów, jeżeli obok drogi publicznej jest urządzona specjalna ścieżka dla rowerzystów. Osoby używające wózków poruszanych siłą nóg, rowerów z silnikami pomocniczymi i motocykli, mogą korzystać tylko z jezdni, przeznaczonej do ruchu pojazdów.

(2) Jeżdżenie na rowerach na poboczach dróg o twardej nawierzchni dozwolone jest tylko wówczas, gdy to nie utrudnia ruchu pieszych na tych poboczach, przy czym jadący na rowerze obowiązany jest ustępować drogi pieszym. Na specjalnych ścieżkach dla pieszych i chodnikach rowery mogą być tylko prowadzone i to wyłącznie wówczas, gdy to nie utrudnia ruchu pieszym.

§ 8. Przepisy §§ 1, 2 i 3 rozporządzenia niniejszego nie dotyczą rowerów, będących w posiadaniu oddziałów, instytucji i urzędów wojskowych.

§ 9. Winni przekroczenia przepisów rozporządzenia niniejszego będą karani w myśl przepisów ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656), w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 151).

§ 10. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu § 5 ust. (1) pkt 2, który wchodzi w życie po upływie 90 dni od dnia ogłoszenia.

(2) Karty rowerowe, wydane w 1936 r., uprawniają do bezpłatnego otrzymania tabliczki rowerowej, ważnej na pierwszy okres rejestracyjny (§ 2 ust. (1)).

(3) Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą: § 25 i § 26 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 r., regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 611), rozporządzenie Ministrów: Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 22 maja 1936 r. o używaniu rowerów na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 312), oraz wszelkie rozporządzenia wojewódzkich władz administracji ogólnej, sprzeczne z rozporządzeniem niniejszym.

Minister Komunikacji: *Ulrych*

Minister Spraw Wewnętrznych:

Sławoj Składkowski